

Η Sofia από την Τανζανία

«Με λένε Σοφία και είμαι από την Τανζανία. Είμαι 13 χρόνων και είμαι ένα από τα 7 παιδιά της οικογένειάς.

Θα ήθελα πραγματικά μια μέρα και εγώ να πάω σχολείο και να είμαι όπως τα άλλα κορίτσια με τις στολές τους. Ξέρω ότι εάν πάω στο σχολείο μια μέρα θα μπορέσω να βοηθήσω την οικογένειά μου και να βρω μια δουλειά με καλό μισθό.

Συνήθως περνούσα τη μέρα φυλάσσοντας τα ζώα μαζί με τον πατέρα μου αλλά τώρα τα περισσότερα από αυτά πέθαναν εξαιτίας της ξηρασίας. Τώρα ο πατέρα μου είναι πολύ άρρωστος και είναι σε ένα νοσοκομείο μακριά

για θεραπεία- μακάρι να μπορούσα να κάνω κάτι για να τον βοηθήσω.

Αυτές τις μέρες, βοηθάω τη μητέρα μου και πουλάω φρούτα στην τοπική αγορά και κάνω και μερικές από τις δουλειές του σπιτιού. Και όταν η μητέρα μου δε μπορεί ή είναι άρρωστη τότε πηγαίνω μόνη μου στην αγορά γιατί έχουμε πολύ ανάγκη αυτά τα χρήματα για να αγοράσουμε φαγητό και τα υπόλοιπα που μας είναι απαραίτητα.

Η εκπαίδευση αποτελεί ίσως το πιο αποτελεσματικό εργαλείο για να καταπολεμήσουμε τη φτώχεια. Όταν κάποιος έχει λάβει τουλάχιστον τη βασική εκπαίδευση έχει πολύ περισσότερες πιθανότητες στο μέλλον να κερδίζει περισσότερα από την εργασία του και έτσι να στηρίζει την οικογένειά του.

Ο Raheem από την Ινδία

«Ονομάζομαι Raheem αλλά το αφεντικό μου με φωνάζει Jerry! Είμαι 8 ετών και μένω στο Χιντεραμπάντ στην Ινδία. Μένω με την οικογένειά μου, έχουμε ένα δωμάτιο σε μία πολυκατοικία φίσκα από κόσμο. Η μαμά λέει ότι είμαι σκανταλιάρης γιατί μερικές φορές τραβάω την καρέκλα που κάθονται τα αδέρφια μου. Είναι αλήθεια, αλλά κι εγώ κάνω ό,τι μου λένε!

Όταν ήμουν 6 χρονών έπρεπε να παρατήσω το σχολείο προκειμένου να δουλέψω σε ένα μαγαζί με ρούχα, ώστε να βγάζω χρήματα για να βοηθώ την οικογένειά μου να αγοράζει φαγητό. Ένιωσα ότι ήμουν στο περιθώριο όταν έβλεπα όλα τα υπόλοιπα παιδιά να πηγαίνουν στο σχολείο.

Μετά η Μαμά άκουσε για ένα πρόγραμμα τοπικό, το οποίο βοηθάει τα εργαζόμενα παιδάκια σαν εμένα να πηγαίνουν σχολείο. Παίρνεις βιβλία και στολές, και πηγαίνεις σε τάξεις που σε βοηθούν να αναπληρώσεις αυτά που έχεις χάσει. Τώρα πηγαίνω και πάλι στο κανονικό σχολείο τα πρωινά! Τώρα δουλεύω μόνο τα απογεύματα και την ημέρα παίζω κρίκετ. Όταν μεγαλώσω θα ήθελα να γίνω αστυνόμος, και έτσι πρέπει να τα πηγαίνω καλά στο σχολείο για να τα καταφέρω. Μου αρέσει η στολή και το οδηγείς μηχανή είναι φανταστικό!

Είναι δύσκολο να δουλεύεις όλο το απόγευμα και συχνά κουράζομαι, αλλά κερδίζω 5 - 10 ρούπια (περίπου 10 σεντς) την ημέρα, το οποίο είναι βοήθεια για την οικογένειά μου. Μερικές φορές, όταν μου περισσεύουν μερικά ρούπια παίζω βίντεο-παιχνίδια μέσα στα εμπορικά καταστήματα».

Στην Ινδία ζουν πάνω από ένα δισεκατομμύριο ανθρώπων. Αυτό σημαίνει ότι ένας στους έξι ανθρώπους του πλανήτη μένει στην Ινδία! Παγκοσμίως, σχεδόν 250 εκατομμύρια παιδιά πρέπει να δουλεύουν για να βοηθούν οικονομικά τις οικογένειές τους. Χάνουν πράγματα όπως το σχολείο, και το παιχνίδι με τους φίλους τους. Στην Ινδία περισσότερα από 100 εκατομμύρια παιδιά πρέπει να δουλεύουν. Σχεδόν το 4% του εργατικού δυναμικού της Ινδίας αποτελείται από παιδιά.

(Πηγή: Comic Relief)

Ο Mahder από την Αιθιοπία

«Ονομάζομαι Μάχντερ. Είμαι 12 ετών και μου αρέσει να τρέχω, να παίζω βόλεϊ και να βλέπω το Αιθιοπικό pop idol. Ο πατέρας μου ήταν ράφτης. Πέθανε πριν μερικά χρόνια. Όσο ζούσε πήγαινα στο σχολείο και πάντα είχαμε αρκετά να φάμε. Στεναχωρήθηκα πάρα πολύ όταν πέθανε. Πήγα στο σχολείο για ένα μήνα ακόμα και μετά μας τελείωσαν τα λεφτά μας και έπρεπε να το σταματήσω. Όταν οι φίλοι μου πήγαιναν στο σχολείο, έκλαιγα συνέχεια. Δεν έκανα και πολλά πέραν από το να κοιτάω τα παλιά σχολικά βιβλία και να βοηθάω τη μαμά. Ήμουν θυμωμένος και πολύ ενοχλημένος.

Η μαμά πρέπει να δουλεύει όλη την ημέρα και όλη τη νύχτα ώστε να μπορούμε να επιβιώνουμε. Κάνει πολλές δουλειές. Ξεχωρίζει τους κόκκους καφέ, κουβαλάει βαριά τούβλα στις οικοδομές και μερικές φορές δουλεύει και σαν καθαρίστρια. Είναι συχνά

κουρασμένη. Ο μικρός μου αδερφός Ναθανιήλ, ο οποίος είναι 6 ετών, είναι πολύ άρρωστος. Βοηθάω την μαμά να τον προσέχει. Το πιο δύσκολο είναι όταν καθαρίζουμε τις πληγές του διότι πονάει πολύ. Είναι πολύ άρρωστος για να πάει σχολείο, οπότε του μαθαίνω να γράφει και να διαβάζει. Είναι κρίμα που δεν έχουν όλα τα παιδιά στην Αιθιοπία τη δυνατότητα να πάνε στο σχολείο».

Εκατομμύρια παιδιά αναγκάζονται να αφήσουν το σχολείο πριν να ολοκληρώσουν τη βασική τους εκπαίδευση κυρίως λόγω της φτώχειας.

(Πηγή: Comic Relief)

Η Sakina από τη Νιγηρία

Η δωδεκάχρονη Sakina ζει σε μια απομακρυσμένη περιοχή στη βορειοδυτική Νιγηρία. Στην κοινότητά της 1 στα 3 κορίτσια πηγαίνουν σχολείο ενώ και αυτά που πηγαίνουν συχνά το σταματάνε εξαιτίας της ακραίας φτώχειας αλλά και των πολιτιστικών αντιλήψεων.

«Πήγαίνα στο Δημοτικό σχολείο το οποίο βρίσκεται εδώ στο Tudun Kose αλλά το σταμάτησα και τώρα είμαι πολύ μεγάλη για να πάω ξανά σε αυτό. Επίσης, δεν έχουμε αρκετά χρήματα για να πάω στο Γυμνάσιο το οποίο βρίσκεται πολύ μακριά από εδώ. Με ετοιμάζουν για να παντρευτώ σύντομα.

Υπάρχουν αρκετά αγόρια που έχουν ζητήσει από τον πατέρα μου να με παντρευτούν αλλά ακόμα δεν έχει γίνει η επιλογή. Συνήθως περνάω τη μέρα μου κουβαλώντας νερό και λιώνοντας το κεχρί ώστε να φτιάξω το γεύμα μας. Όταν βλέπω άλλα κορίτσια να πηγαίνουν στο δυτικό σχολείο νιώθω χαρά και θαυμασμό για αυτές. Μια μέρα τις ακολούθησα μέχρι το σχολείο αλλά ο δάσκαλος είπε ότι είμαι πολύ μεγάλη για αυτό το σχολείο και ότι έπρεπε να φύγω».

Τα κορίτσια αποτελούν το 60% των παιδιών που βρίσκονται εκτός σχολείου. Η εκπαίδευση σώζει ζωές καθώς δίνει στις γυναίκες τη δύναμη και την αυτοπεποίθηση να κάνουν καλύτερες επιλογές για αυτές και τα παιδιά τους.

(Πηγή: ActionAid)

Ο Pedro από τη Γουατεμάλα

«Είμαι ο Πέδρο. Ζω σε έναν καταυλισμό προσφύγων στη Γουατεμάλα που ονομάζεται Ελ Τριούνφο. Γεννήθηκα εκεί. Μέχρι πριν μερικά χρόνια υπήρχε ένας πολύ μεγάλος και αιματηρός πόλεμος στη χώρα μου. Εκεί που ζούσαν οι γονείς μου δεν ήταν ασφαλές μέρος και έτσι έπρεπε να αφήσουν το χωριό τους και να έρθουν σε αυτόν τον καταυλισμό για να βρουν ασφάλεια. Μου είπαν ότι αφού έφυγαν από το χωριό, το σπίτι μας, το σχολείο και γενικά όλο το χωριό καταστράφηκε.

Παρόλο που ο καταυλισμός δεν είναι σαν το χωριό μας, κάνουμε ό,τι μπορούμε για να το κάνουμε ένα όμορφο μέρος για να ζούμε. Τα πρωινά βοηθάω τη μητέρα μου να φτιάξει τορτίγια και στη συνέχεια πηγαίνω με τον πατέρα μου να προσέξουμε τα ζώα. Το καλύτερο όμως είναι το απόγευμα όταν και πηγαίνω στο σχολείο. Πριν και για πολύ καιρό δεν υπήρχε σχολείο εδώ, αλλά τώρα πηγαίνω κάθε μέρα. Αυτό είναι πολύ σημαντικό για μένα γιατί θέλω να γίνω γιατρός όταν μεγαλώσω ώστε να μπορώ να βοηθάω τους άλλους»

Ο Πέδρο είναι μόνο ένας από τους 25 εκατομμύρια ανθρώπους που έχουν ξεριζωθεί από τα σπίτια τους και είναι πρόσφυγες.

(Πηγή: Oxfam)

Ο Μπαρούν από το Μπαγκλαντές

Ο Μπαρούν είναι 8 χρονών και πηγαίνει στην Τρίτη δημοτικού στο σχολείο που βρίσκεται στην περιοχή Khagrachari στο Μπαγκλαντές. Κατάγεται από την κοινότητα Τριπούρα όπου μένουν αυτόχθονες πληθυσμοί και μιλάει τη γλώσσα Κοκμπόροκ. Από όταν ξεκίνησε το σχολείο ο Μπαρούν δε μπορούσε να καταλάβει ούτε τα μαθήματα ούτε τα βιβλία γιατί δεν μιλούσε ούτε καταλάβαινε τη γλώσσα διδασκαλίας που είναι τα Μπενγκάλι. Στο σπίτι μιλούσαν μόνο Κοκμπόροκ και δεν είχε προηγούμενη εμπειρία με την εθνική γλώσσα του Μπαγκλαντές που είναι τα Μπενγκάλι. Ο δάσκαλός του δε μπορούσε να του μιλήσει στη γλώσσα του ούτε και να

τον καταλάβει.

Ακόμα και τώρα που είναι η τρίτη χρονιά που πηγαίνει στο σχολείο ο Μπαρούν δε μπορεί να διαβάσει και να γράψει πολύ καλά Μπενγκάλι.

Ενώ ο Μπαρούν δε μπορεί να καταλάβει τον δάσκαλο, εκείνος νομίζει ότι είναι κακός μαθητής και έτσι συχνά τον τιμωρεί ή του τραβάει το αυτί. Ο Μπαρούν λέει *«Θα πηγαίνω στο σχολείο τακτικά και θα απολαμβάνω το χρόνο μου εκεί όταν τα μαθήματα γίνονται και στη γλώσσα μου»*.

Ο μισός αριθμός από τα παιδιά που βρίσκονται εκτός σχολείο ζούν σε κοινότητες όπου η γλώσσα που χρησιμοποιείται στο σχολείο είναι διαφορετική από αυτή που μιλάνε στο σπίτι. Αυτό είναι ένα τεράστιο εμπόδιο που δυσχεραίνει τη διαδικασία μάθησης.

(Πηγή: Save the Children)

Πηγές

Οι παραπάνω ιστορίες είναι αληθινές και τις έχει επιλέξει η Παγκόσμια Εκστρατεία για την Εκπαίδευση (**Global Campaign for Education- GCE**) από το έργο των παρακάτω οργανισμών που προωθούν το Δικαίωμα στην Εκπαίδευση.

ActionAid

Comic Relief

Global Campaign for Education

Oxfam International

Save the Children